

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ecclesiae dedicatione Hierosolymis, ac sancti Athanasii proscriptio.
Cap. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THE ODOR. HISTOR.

fenium nosceret. Cum à multis responsum esset se accuratè hominem noscere, eum introduci iubet: ac rursus sic percontatur: hiccine est Arsenius à me quidem interfectus, ab istis autem quæsitus, post eadem affectus contumelia, & dextra manu priuatus? Vbi verò assensum est illum ipsum esse, Athanasius exiit eum pallio, & vtranque manum tum dextram, tum sinistram ostendit, aitque: Aliam manum nemo, opinor, quæret. Nam amplius quàm duas manus ab vniuersitatis conditore accepit nemo. Quibus rebus ad huc mobum patefactis, cum oporteret & accusatores, & iudices, qui facinoris erant conscii, præ pudore se in latebras abdere, optareque vt tellus sibi dehisceret, concilium tumultu ac seditione complere, veneficum appellare Athanasium, eum hominum oculos præstigiis fefellisse affirmare cœperunt, quinetiam, qui eum paulò antè cædis reum egerant, iidem ipsi hominem discerpere mactareque; aggrediuntur. Verùm quibus negociū ab Imperatore dabatur vt paci ac tranquillitati prouiderent, eadem prohibuerunt. Nam Athanasium, qui in causæ disceptatione superior discesserat, hostium manibus ereptum, in scapham curauerunt imponendum, sicque eius saluti consuluerunt. Qui rectà ad Imperatorem profectus, totam tragœdiam, vt gesta est, ei narrat. Aduersarij autem quosdam suæ opinionis episcopos, Theognidem dico, episcopum Nicææ, Theodorum Perinthiū, Marim Chalcedonium, Narcissum Cilicem, & alios eiusdem doctrinæ fautores ad Mareotem, quæ est regio Alexandria ditioni subiecta, quæque nomen ex Lacu Mario inuenit, miserunt. Qui cum in eo loco mendacia quædam contra Athanasium confinxissent, quosdamque commentarios de eisdem falsò cōposuissent, & calumnias antè patefactas tanquam veras criminationes contexissent, ad Imperatorē hæc omnia deferenda curauerunt.

De ecclesiæ dedicatione Hierosolymis, ac sancti Athanasii proscriptione. CAP. XXXI.

HIS rebus gestis, illi Hierosolymam proficiscuntur. Nam eo totum concilium Tyri conuocatum petere mandauerat Imperator. Quinetiam alios omnes episcopos vndique ad eam ciuitatem commeare iusserat, quo
templa

templa ab ipso ædificata consecrarent. Misit etiam illo vnâ nonnullos principes, viros sibi familiaritate & beneuolentia coniunctissimos, pietatis & fidei ornamentis eximie decoratos, quibus mandatum dedit, vt non episcopis solum & eorum comitibus, verû etiam omnibus egentibus, qui illuc confluerent, omnia necessaria largè & liberaliter suppeditarent. Porro sacrosanctum altare aulæis planè regalibus, & monimentis lapidibus preciosis auroque collustratis, adornabatur. Ad hunc modum igitur festo splendidissimo celebrato, episcoporum singuli domû rediere: imperator autem, cum de celebris festi splendore & magnificentia certior factus esset, incredibilem animo cepit lætitiâ, & omnium bonorum largitorem Deum propterea laudibus extulit, quòd istud postulatum benignus ipsi concesserat. Postquam verò Athanasius ad eum venit de iniquo iudicio conquesturus, episcopos quos ea de re accusabat, ad se aduentare iubet Imperator. Qui simul vt accesserunt, calumniasque suas manifestò deprehensas animaduertunt, illis, quas iam ante confixerant relictis, referunt Imperatori, Athanasium minatum esse se prohibiturum, quo minus frumentum, vt solet, Alexandria Constantinopolim adueheretur. Quibus verbis fidem adiungens Imperator, Athanasium mittit in exilium, iubetque vt Treuerim urbem Galliaë se conferat. Iam trigessimus regni sui annus agebatur.

De beati Constantini Imperatoris testamento.

CAP. XXXII.

ANno & paucis mensibus dilapsis, cû Imperator esset Nicomediæ, grauitè ægrotare cœpit. Cumque secû consideraret, quàm incertus sit humanæ vitæ exitus, donum sacrosancti baptismatis accepit. Ad hoc namque tempus istud ideo distulerat, quòd magno tenebatur desiderio hoc salutare lauacrum in Iordane fluuio percipiendi. Tres filios imperij reliquit heredes, Cōstātinū, Cōstantiū, & Constantem natu omnium minimū. Athanasium magnū Alexandriam redire iussit, idque præsentè Eusebio episcopo Nicomediæ, & contraria ei suadere laborante.

Pro eo-